

SPD
TRK

37 km

300 m

PO STOPÁCH DÁVNEJ ŽELEZNICE DO TRSTENEJ

CHOCHOŁÓW - drevená architektúra - štátna hranica PL/SK

- Cesta okolo Tatier do Lieska výhľady, železničné technické pamiatky - Liesek vyhliadkový bod - staré mesto v Trstenej - návrat Cestou okolo Tatier - Suchá Hora - **CHOCHOŁÓW**

PO STOPÁCH DÁVNEJ ŽELEZNICE

Dĺžka trasy: **37 km**

Súčet stúpaní: **300 m**

Súčet zjazdov: **300 m**

Asfalt: **36 km**

Štrk: **1 km**

Terén: **0 km**

Mimo premávky: **33 km**

Vedľajšie cesty: **3 km**

Hlavné cesty: **1 km**

Tento výlet je predovšetkým stretnutím s prírodou. Dva krajné body trasy sa nachádzajú v Chochołowe, ktorý je preslávený svojou drevenou zástavbou, a v Trstenej – mestečku, ktoré stojí za krátku prechádzku. Zvyšok a v podstate väčšia časť je ozajstnou lahôdkou pre zmysly: rozľahlé lúky a polia, lesy a potoky, vtáčí spev a ticho... toto zákutie Oravy uchvacuje svojou panenskostou, na mnohých úsekoch krajinu nerušia žiadne stavby – iba Cesta okolo Tatier, príroda a my.

Trasu môžete spojiť s: **01; 14; 24**

Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/08

Výlet začíname v **Chochołowe** neďaleko kamenitého brehu rieky Čierny Dunajec (je to dobré miesto na relax po výlete). Príjazdovou cestou prichádzame ku hlavnej trase Cesty okolo Tatier, na ktorú sa napájame pri charakteristickej kaplnke².

Cesta tu vedie násypom dávnej železnice Nowy Targ – Trstená. Miernym stúpaním prechádzame jej posledným traverzom pred poľsko-slovenskou štátnou hranicou. **Rašeliniská** – vzdialené od nás len o niekoľko desiatok metrov – sú takmer neviditeľné za mladými stromami.

Dorazíme na poľsko-slovenskú hranicu. Jej vytýčenie po 1. svetovej vojne znamenalo začiatok pomalého procesu chátrania železničnej línie až po jej úplné zrušenie na oboch stranách hranice po niekoľkých desiatkach rokov. 400 m ďalej prechádzame popri zrúcaninách dávnej železničnej stanice v Suchej Hore, ktorá čaká na svoj druhý život. A nebadane sme prešli z Podhalia – úmoria Baltského mora, na Oravu, ktorá patrí k úmoriu Čierneho mora. Cesta okolo Tatier odteraz klesá a môžeme sa nerušené kochať výnimočnými **krajinkami poľnohospodárskej a lesnej Oravy**³.

Ideme pozdĺž Červeného potoka, potom ho prechádzame po nádhernom moste, ktorý je akýmsi úvodom k ďalšiemu, ešte vyššiemu mostu cez potok Jelesňa – tak sa tiež dávnejšie nazývala dnešná Hladovka. (Viacmenej v polovici cesty medzi týmito mostami, pri prístrešku na zákrute nad svahom odbočuje lesná cesta,

2

3

ktorá niekoľko sto metrov ďalej prichádza na hranicu a pokračuje 5,5 km ako dobrá štrková cesta do Chyžného). Dediny ostali niekde za lúkami a poľami, my si vychutnávame prírodu s Babou horou a Tatrami na obzore.

Za mostom cez Jelešňu Cesta okolo Tatier začína zase stúpať, na ľavej strane necháme za sebou borovicový les Háje. Za ním sa čoraz viac otvára **panoráma na juh** – smerom na dolinu Oravice a Západné Tatry. Miernymi traverzami prichádzame na horný okraj dediny Liesek. Prechádzame popri dávnej železničnej stanici – dnes je to meteorologická stanica. Dorazíme až ku **kaplnke za borom**⁴,

4

s krásnym výhľadom a pohodlným prístreškom, prameňom a suchým WC. O toto miesto sa vzorne starajú obyvatelia obce.

Za Lieskom pokračujeme stále dolu kopcom, **výhľady na západ**⁵ siahajú ďaleko až k pohoriam Chočských vrchov a Malej Fatry. Prejazd popod viadukt novej cesty Trstená – štátna hranica nám naznačuje, že sa už blížime k mestu. Cesta okolo Tatier schádza z násypu a vedie brehom Oravice prakticky až k samotnému centru mesta. Za návštevu tu stoja dva historické kostoly – sv. Martina (charakteristická veža) a františkánsky kostol sv. Juraja na **trstenskom námestí**⁶.

5

Otáčame sa a po vlastnej stope sa vraciame až k zrúcaninám železničnej stanice v Suchej Hore, pred ktorou odbočujeme doprava. Chvíľu pôjdeme štrkovou a ďalej už asfaltovou cestou vedúcou až do centra obce. Odtiaľ smerujeme hlavným ťahom k hranici ((1 km po frekven-

tovanej ceste, pred bývalým hraničným priechodom sú obchody)), na poľskej strane môžeme ísť chodníkom, ale po 500 m odbočujeme doľava pri zrúcaninách skokanského mostíka – miestnou komunikáciou sa vraciame k mostu cez Čierny Dunajec na miesto, kde sme začali výlet. **Rovný breh rieky** priam pozýva na chvíľu oddychu pri vode.

6

